

॥ ६ ॥ ७ ॥ परकृतिस्वरूपेणार्थवादेन निष्कामंस्वकर्मैवजितेन्द्रियेणकर्तव्यतदेवगोचरमित्याशयेनार्द्धनाहासीदिति ॥ ८ ॥ उपसंहरति सचेति यमाः अहिंसादयः नियमाः शौचादयः वनांतरंवनमध्यंप्रविष्टः उच्छः कणशआदानं कणिशायजर्जनं शिलं परिगणितं परिमितं मुच्छशिलाजितमन्मथन् फणित्युक्तं मुच्छवृत्तेर्गेति प्रापेति शेषः ॥ ९ ॥ वेदोत्तलक्ष्मणार्थं कृतुविधि विवृतौ तीर्थनारायणार्थं तर्कधोरेशमिश्रान् फणि यदा च मम रामेण युद्धमासीत्सुदारुणं ॥ वसुभिश्च तदाराजन् कथेयं कथितामम ॥ ६ ॥ पृच्छमानायतत्त्वेन मया चैवोत्तमातव ॥ कथेयं कथितापुण्याधर्म्याधिर्मभृतांवर ॥ ७ ॥ यदयं परमो धर्मो यन्मां पृच्छसि भारत ॥ आसीद्दीरोत्थनाकांक्षी धर्मार्थकरणेनृप ॥ ८ ॥ सच किल कृतनिश्चयो द्विजो भुजगपतिप्रतिदेशितात्मरुत्यः ॥ यमनियमसहो वनांतरं परिगणितोच्छशिलाशनः प्रविष्टः ॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां शांति ० मोक्ष ० उच्छवृत्त्युपाख्याने पंचषष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ अस्यानंतरमनुशासनपर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ युधिष्ठिर उवाच शमो बहुविधाकारः सूक्ष्म उक्तः पितामह ॥ न च मे हृदये शांतिरस्ति श्रुत्वेदमीदृशं ॥ १ ॥

पतिभ्रणितौ पोलगंगाधरार्थं ॥ वेदसांगे पितृव्यं शिवमथापितरं दक्षिणामूर्त्युपास्तौ श्रौते चित्तमणि यः शरणमुपगतो भूम्नि गोपालदेवं ॥ १ ॥ व्याकरो न्योक्षधर्मान् सनीलकंठः समासतः ॥ अनेन प्रीयतां देवो गिरिजापतिरव्ययः ॥ २ ॥ इति श्रीमत्सद्वाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्वंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूतोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभाबदीपे मोक्षधर्मपर्वार्थप्रकाशे पंचषष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं चेष्टिपिकरप्रमादात्तदोध्यं ॥

इदं शांतिपर्वं मुंबय्याख्या राजधान्यां गणपतकृष्णाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं ॥ शकाब्दाः ॥ १७८५ ॥